

Et andet bærende princip i forslaget er, at man skal tænke i forebyggelse, og det vil sige, at man skal sætte ind så tidligt som muligt med en koordineret og målrettet indsats, og det er jo det, der kommer til udtryk i forslagets første del netop omkring de her handleplaner, hvor kommunen forpligtes til at tilbyde at udarbejde handleplaner, forud for at man igangsætter forebyggende foranstaltninger, og handleplaner i forhold til de familier, de forældre, hvor man har fjernet barnet, for netop at sætte ind for at sikre og genetablere de sociale relationer, som er helt, helt afgørende for, at man får rettet barnet eller det unge menneske op.

Hele ideen med at få forpligtet kommunerne til at tilbyde de her handleplaner er meget væsentlig for at være med til at løse de her ting.

Det er også vigtigt med den anden del af forslaget, netop at give kommunerne mulighed for at etablere nogle døgninstitutions- eller døgnløsninger, hvor man så at sige står over for et barn, et ungt menneske, som akut har brug for at blive placeret væk fra hjemmet, men hvor man ikke nødvendigvis mere permanent skal etablere det i et af de etablerede og gængse institutionsmiljøer.

Der er det vigtigt, at man har en mulighed for at etablere noget, der kan virke her og nu, og hvor tanken ikke er, at barnet eller det unge menneske skal være der af længere varighed, men netop sikre, at man så får det placeret i nærmiljøet, hvor man kan sige, at selv om den bærende sociale relation, familien, på det tidspunkt er kikset, så er det afgørende at holde fast i skolen, i kammeraterne, i det nærmiljø i øvrigt, som det pågældende barn eller den unge har.

Selvfølgelig kan der være situationer, hvor også disse relationer er negative, og hvor det så er nødvendigt at få barnet flyttet væk fra nærmiljøet. Men hvor der er bæredygtige sociale relationer i nærmiljøet, er det helt afgørende at kunne fastholde barnet dér med henblik på ved en hjælp over for familien at kunne få barnet tilbage i familien.

Derfor hilser vi også det tredje element i forslaget velkommen, hvor tanken bag det er at få skabt netværk, netværksstøtte. Det er igen et udtryk for, hvor vigtigt det er, at de sociale relationer, som er helt afgørende for, at mennesket kan trives, bliver etableret, og at de ressourcer, der ligger i de sociale relationer hos familie, pårørende og venner, bliver aktiveret.

Så vi hilser alt i alt det her forslag velkommen. Der er selvfølgelig mange ting, der skal

undersøges nærmere, og det vil der jo blive rig mulighed til under det forestående udvalgsarbejde.

Kl. 17.00

Jeg vil også lige til sidst sige, at jeg synes, det er positivt, når vi ser på høringssvarene, at konstaterer, at Børnesagens Fællesråd og også Dansk Socialrådgiverforening hilser det her forslag velkomment.

Villy Søvnald (SF):

Når man har læst forslaget igennem, synes jeg, man sidder tilbage med en stor undren – den skal jeg vende tilbage til undervejs – som er: Hvad er det nu i det her lovsforslag, der ikke kan lade sig gøre under den eksisterende lovgivning? Man kan selvfølgelig altid overveje, hvis lovgivningen ikke virker, om man endnu en gang skal gentage noget fra den lovgivning, man har på et område. Jeg er ked af at skuffe dem, der synes, at det her repræsenterer noget ganske nyt og vidtgående.

Lad mig starte med forslagets første element, nemlig handleplaner. Mig bekendt trådte der en lov i kraft i Danmark den 1. januar 1993, der pegede på, at der skulle udarbejdes handleplaner. Det er 11 år siden. Vores problem siden har været, at de ikke blev efterlevet.

Jeg kan garantere, at vi ganske ofte har haft de forskellige socialministre i samråd for at bede dem om at sikre, at de handleplaner, der var lovpligtige, blev overholdt. De sidste tal, jeg har, viser, at der stadig i en tredjedel af anbringelsessaererne ikke udarbejdes handleplaner. Men derfor kan man selvfølgelig godt sige, hvis man skal tage det gode humør på – og det er fint nok – at så lad os gentage det endnu en gang i lovgivningen og så udvide det med, at der også i de forebyggende sager skal laves handleplaner.

Men jeg vil så advare mod at tro, at det er et virkemiddel, der i forhold til den samfundsudvikling, vi i øvrigt kan iagttage, er stærkt nok til det, det skal kunne.

Vi diskuterer jo det her i en situation, hvor regeringen sammen med Dansk Folkeparti har afskaffet støtten til det boligsociale arbejde med de konsekvenser, det har. Vi diskuterer det her på et tidspunkt, hvor regeringen sammen med Dansk Folkeparti laver en økonomisk politik, der introducerer en ny fattigdom i Danmark hos nogle af de allersvageste i leddet. Der tror jeg slet ikke, at det her er virksomt nok i forhold til den virkning, det har. Vi diskuterer det her på et